

## شیوه امام صادق (ع) در تفسیر قرآن

شیوه کلی امام صادق(ع) در تفسیر قرآن مبتنی بر تحلیل، استدلال و اجتهاد است. در حقیقت ایشان معارف قرآن را لیست نمی‌کرد،



شیوه کلی امام صادق(ع) در تفسیر قرآن مبتنی بر تحلیل، استدلال و اجتهاد است. در حقیقت ایشان معارف قرآن را لیست نمی‌کرد، بلکه آن‌ها را در معرض تحلیل و بررسی شاگردانش قرار می‌داد و به آن‌ها می‌آموخت که چگونه باید قرآن را کاوید و از اعماق آن بهره برد.

به گزارش اینکنا، امام صادق(ع) در تفسیر قرآن شیوه‌های متنوعی را به کار گرفته که در هر بخش لازم و به جا بوده است. یکی از مهم‌ترین اقدامات امام صادق(ع) تبیین، تفسیر و تشریح احکام و روایات و آیات قرآن بود. این اقدامات بر اساس یک شیوه علمی آغاز شد و ادامه پیدا کرد. ایشان برای تفسیر قرآن از الگوی قرآن با قرآن استفاده کردند. در الگوی قرآن با قرآن، هر آیه بر اساس سایر آیات مورد تحلیل قرار می‌گیرد که به تفسیر قرآن با قرآن معروف است. یکی دیگر از راهکارهای ایشان تفسیر قرآن بر اساس سیره پیامبر(ص) و اهل بیت(ع) بوده است که بر اساس سیره و روایات بر آمده از آن‌ها مورد تحلیل قرار می‌گرفت.

تفسیر لغوی و لغت‌شناسانه قرآن یکی دیگر از روش‌های تبیین قرآن توسط ایشان بود. در این روش لغات قرآن مورد توجه قرار می‌گرفت و قرآن بر اساس آن‌ها تفسیر می‌شد.

روش تطبیق نیز از دیگر روش‌های امام صادق(ص) برای تفسیر قرآن بود؛ این روش به معنای تطبیق یافتن یک آیه با حوادث، اقوام و جریان‌های مختلف است. در حقیقت مفاهیمی که در قرآن وجود دارد، باید مصادیقی در عالم خارج پیدا کند که امام صادق(ع) تفسیر مصادیقی از آیات ارائه می‌کنند.

در روش شأن و سبب نزول آیات نیز ایشان به اتفاقات و دلایل نزول آیات می‌پردازند و یک نگاه تاریخی به آیات دارند. علاوه بر آن با اشاره به برخی آیات، به اخبار آینده نیز می‌پردازند.

شیوه کلی امام صادق(ع) در تفسیر قرآن مبتنی بر تحلیل، قدرت استدلال و اجتهاد است. در حقیقت ایشان معارف قرآن را لیست نمی‌کرد، بلکه آن‌ها را در معرض تحلیل و بررسی شاگردانش قرار می‌داد و به آن‌ها می‌آموخت که چگونه باید قرآن را کاوید و از اعماق آن بهره برد.

جعفر بن محمد الصادق(ع) از نوادگان پیامبر اسلام و ششمین امام شیعیان اثنی عشری بعد از پدرش امام باقر(ع) است. او در سال ۸۳ هجری قمری (۷۰۲ میلادی) در مدینه به دنیا آمد و طی ۶۵ سال عمر خود، ضمن ورود و توسعه معارف اسلامی در زمینه‌های فقهی، تفسیر، اخلاق، به علوم نظیر جغرافیا، اقتصاد، علوم فلکی، طب و ریاضیات نیز می‌پرداخت و مناظره‌های علمی او با کافران و پیشوایان مذاهب دیگر مشهور است.